

ЕЛЕКТРОКАРДІОГРАФІЧНА ОЦІНКА СЕРЦЕВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У СОБАК ІЗ ОЗНАКАМИ ХСН

Слівінська Л.Г., Трофім'як Р.М.

Львівський національний університет ветеринарної медицини та біотехнологій імені С. З. Гжицького, вул. Пекарська, 50, Львів,
79010, fiosfiona@gmail.com

У собак і котів виділяють хвороби ендокарда і клапанів, хвороби міокарда (кардіоміопатії та міокардити), хвороби перикарда, новоутвори серця, а також окремо дірофіляріоз і системну гіпертензію. Всі ці захворювання прямо чи опосередковано можуть впливати на провідну систему серця, викликаючи порушення серцевого ритму – аритмії. Їхня поява супроводжується розладами основних функцій серця: автоматизму, збудливості та провідності, або поєднання цих порушень. Варто зазначити, що у собак аритмічний синдром може зустрічатися не тільки за патології серцево-судинної системи, а й за хвороб дихальної системи, шлунково-кишкового тракту, ендокринопатій та ін.

Доступним та інформативним методом для виявлення порушення ритму і провідності серця є електрокардіографічне дослідження (ЕКГ).

Метою наших досліджень було визначення структури порушень серцевого ритму, ознак ремоделювання міокарду у собак із ХСН за допомогою ЕКГ.

Робота виконувалась на базі приватного ветеринарного центру «Ветмед», (м. Львів). Об'єктом дослідження були 36 собак різного віку і породи з ознаками хронічної серцевої недостатності. Тварини були піддані електрокардіографічному методу дослідження в правому боковому положенні за допомогою електрокардіографа «Vet ECG Ve – 300» без використання седативних засобів. Запис проводили при швидкості руху стрічки 50мм\с, чутливості апарату 1 mV (10 мм). Тривалість запису 5 хвилин. Усі досліджувані параметри

оформили у три групи: оцінка серцевого ритму, оцінка провідності, оцінка процесів ремоделювання міокарда.

Оцінку серцевого ритму ми проводили за такими даними як визначення регулярності серцевих скорочень, частоти серцевих скорочень (ЧСС) та водія ритму.

Правильний ритм (усі інтервали R-R однакові) відзначено у 26 хворих собак, а неправильний – у 10 тварин. З них у 5 собак неправильний ритм зумовлений реєстраторною аритмією, а в решти 5 – патологічною аритмією (порушення автоматизму синусового вузла, ектопічні ритми пов’язані з порушенням автоматизму). Із 36 дослідних тварин тахікардію зареєстровано у 20 (55,6 %) собак, синусову брадикардію – у 2 (5,6%). Синусова брадикардія, ймовірно, зумовлена підвищеним вагусним впливом на серце або синдромом слабкості синусного вузла. Електролітні порушення виключили після проведення біохімічного дослідження сироватки крові. При оцінці джерела збудження у 32 (88,9 %) тварин дослідної групи виявлено синусовий ритм (нормальній серцевий ритм без патології), у 3 (8,3 %) – передсердний, а в 1 (2,8 %) – ідіовентрикулярний ритм. При дослідженні функції провідності ми проаналізували тривалість основних елементів електрокардіограми з метою оцінки проходження імпульсу у різних ділянках провідної системи серця. Внутріпередсердна блокада виявлена у 13,9 % хворих тварин. Атріовентрикулярна блокада першого ступеня присутня у 8,3 % дослідних собак. Таким чином, порушення провідності встановлено у 7 (19,4%) собак, з них в однієї тварини спостерігали поєднання обох видів блокад. Ремоделювання камер шлуночків зареєстровано у 16 (44,4%) тварин. Ознаки фіброзу, у вигляді деформацій комплексу QRS (зазубрення) у різних відведеннях, відзначаємо у 41,7 % собак.

Таким чином, за допомогою ЕКГ аритмії виявлено у 75,0 % тварин із хронічною серцевою недостатністю. З них 51,9 % собак потребували лікування, 11,1 % мали аритмії загрозливі для життя, із необхідністю надання швидкої допомоги, 37,0 % тварин потребують щорічного моніторингу.